

מסורת הש"ס
גב' (ב) לקמן עמוד (ג) צבורות דף ל. (ד) [ש"ס דהאס אימא אש"פ שגשז דקוסים הן ממירלות מן הפרושים ולכן ז"ל כדאשכחן ציומא פקא א' ק"י: ט"ס אימא נלשון ז] [ע"ז]

הדר

אימא אינו אובר. לר"מ: והתניא. בניחומא: עד שלא נתן בר' אישראל שלם עירב קאי: **יכול לבטל.** אע"ג דמומר הוא לחלל שנת יכול לבטל: במזיד אין יכול לבטל. קסבר ר' יהודה מחלל שנת אין יכול לבטל בלא שפירות: אובר. להדר שקליה לרשותיה ובשוגג נמי קנקו שוגג אטו מזיד: במה דברים אמורים. ר"מ קאמר לה דלילו ר' יהודה ללישנא דמתני' קאמר דלא מהניא חזקה וללישנא דבריייתא דקאמר ר' יהודה עד שלא תחשך טעמא לאו משום דלא מהניא חזקה הוא אלא משום דקסבר הרי הוא כעובד כוכבים וגבי ישראל שזיטל איכא למימר דלפי' לר' יהודה מהניא חזקה ולישנא דבירא אמורים דברי הכל הוא: והא אנן תנן. לר' יהודה עד שלא יוציא אלמנא מהני זיטול כל כמה דלא הדר ציה ובחזקה הוא דפליג דקסבר לא מהניא: ואיבעית אימא. מתני' דמשמע לדוקי מצטל צמומר לחלל זנענא: גילוי פנים. חלוק: מומר הווי. בתמיה וכי משום גילוי פנים חשיב ליה מומר: מומר בגילוי פנים. צפרהסיא: בר' יהודה. לר"מ מומר לחלל שנת צפרהסיא מצטל: בחומרתא דמרושא. טבעת שחומתה ממנין אחר ואמרי' צמקת שנת (דף נט): היא של אלמוג וחומתה של מתכת אסור לנאת צה מומרתא חומס מדושא לא אחפרש צדקתי צמס' שנת ולא נשית סס לענין שנת אלא לענין טומאה וזומר אני מומרתא דמדושא קשר של צוםס אחד ממניי הצשמים וכי האי גונא אמרי' שנת (דף סג): דלין יוצאין צחומרתא דפילון וחיצי עליו תשאת משום דמשאוי הוא ואינו תכשיט ארס: בגון זה. שמתלל שנת זנענא: אייהו ישראל מומר. דחשנין ליה מומר לכל מילי: ר' מאיר ורבנן. צמס' צבורות צפר' עד כמה (דף ל:):

עד

פרק ששי

עירובין

ט"א.

והא תנן מי שנתן רשות בר'. הא דפריך דצרייתא טפי מאמתני' משום דצרייתא מקיים צה דברי ר"מ: **הוציא בין בשוגג בין במזיד** יכול לבטל. פירש צקונט' אע"ג דמומר הוא לחלל שנת יכול לבטל ר' יהודה אומר צמומר אינו יכול לבטל קסבר מומר לחלל שנת אינו יכול לבטל צלא שכירות ומחולה לעם צקונטרס משום מומר לריך קנקן טעם דצפרהסיא קאמר דמסיק דדוקא צפרהסיא לר' יהודה אינו יכול לבטל רשות ואפ"ה לר"מ מצטל רשות ובצמומר נמי דקאמר מומר צגילוי פנים אינו מצטל רשות כמאן כר' יהודה פירש צקונט' לר"מ צמומר לחלל שנת צפרהסיא מצטל ומימה דצמטני' שנת לדוקי הרי הוא כנכרי כדמסיק לעיל ומשמע צריש פירקין דרישא דמתני' ר"מ וי"ל דודאי כולה מתניתא עד ר' יהודה ר"מ קמני לה דמסיים צה צצרייתא דברי ר"מ דר"מ שונה דברי צצומו דברי צמכים ודברי ר"ג ואפשר דקבר כר"ג דאמר דדוקי אינו כנכרי (א) ועוד מדפליגי ר"מ ור' יהודה אליצא דר"ג משמע נמי דכר"ג קצירא ליה ומייה לא משמע כלל לפרש צרייתא זו מצטעס מומר חדא דלמה ליה למנקט הוציא הוה ליה למימר שחילל שנת צכל מלכצה שחילל ועוד דמשמע דמשום דהוציא צצנת זו דקמני עד שלם נתן רשותו הוציא ועוד דמשמע סתם הוציא צכל ענין צין זנענא צין צפרהסיא כמו מי שנתן רשותו והוציא דסיפא ומפרש ר"י דהכא לאו מצטעס מומר קאמר דמומר לא שייך אלא בצדס הרגיל לחלל שצמות ואינו נוהר כלל אצל הכא לא צרגיל אייירי אלא צצמקרה צנענא אריע כך שחוציא שהיה דחוק לפי שעה ולא צצנת שעצרה עשה כן אפי' צמוזר לא היה מוקף כלום אפי' לר' יהודה ללאו מומר הוא כדפירשתי אלא דוקא צצנת זו דמלחר שהחזיק צצשותו

והתנן (ב) מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר אמר רב יוסף אימא אינו אוסר אבוי אמר לא קשיא כאן שהחזיקו בני מבוי במבוי כאן קשיא החזיקו בני מבוי במבוי והתניא עד שלא נתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי מאיר רבי יהודה אמר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר רבי יהודה אמר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר במה דברים אמורים בשלא החזיקו בני מבוי במבוי אבל החזיקו בני מבוי במבוי בין בשוגג ובין במזיד אינו אוסר: אמר מר ר' יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צצורכיכם במבוי עד שלא תחשך ויאסר עליכם אלמא נכרי הוא והא אנן עד שלא יוציא תנן אימא עד שלא (ב) יוציא היום ואיבעית אימא לא קשיא כאן במומר לחלל שבתות בצנעא כאן במומר לחלל שבתות בצפרהסיא כמאן אולא הא רתניא מומר וגילוי פנים הרי זה אינו מבטל רשות גילוי פנים מומר הוי אלא מומר בגילוי פנים אינו יכול לבטל רשות כמאן בר' יהודה הוא (ג) דנפק בחומרתא דמרושא כיון דחוייה לר' יהודה נשיאה כסייה אמר כגון זה מבטל רשות לר' יהודה אמר רב הונא אייהו א"ל רב נחמן כמאן אי כר"מ דאמר' חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' מכל איסורין שבתורה נמי אי כרבנן האמרי חשוד לדבר א' לא היה חשוד לכל התורה כולה עד

אינו יכול לבטל כמו החזיק אחר ציטול דלין יכול עוד לבטל ור"מ סבר דיכול לבטל משום דלא חשיב צמוזר כיון שאחר הנתינה לא החזיק: **כאן במומר לחלל שבתות בצפרהסיא.** לפירוש הקונט' שהוציא צמוזר דלעיל חשיב מומר אפי' צמילי דרצנן וכן משמע מדלל משני הא והא צפרהסיא ה' דצדאורייתא הא צדרצנן ומימה דהא סתם דדוקי אינו נוהר כלל צמילי דרצנן אפי' צפרהסיא וכותים נמי שהיו מצטללים ונותנים רשות קודם שגורו עליהם ר' אמני ור' אסי צפ"ק דחולין (דף קי): הא סתם כותים אינם מאמינים צדברי צמכים ואפי' צפרהסיא ולא מודהרי וי"ל צרגילים הם ליוהר לפי ציראים מצמכים כדאשכחן צפ"ק צחסי (דף קכ): אע"פ שצדוקים אנו מתייראין אנו מתייראים והא **בין דחוייה לר' יהודה נשיאה כסייה.** ו"ת והא ר' יהודה נשיאה נפק בחומרתא דמדושא כדאמרי' צמוזר קנן צפרק מי שהפך (דף קכ): ומירך ר"ח דהאי גצרה דהכא נפק צצרות הרצים והתם צצחר ומימה אפי' צצחר משמע התם דאסור דקאמר על ר' אמני דליקפד מאי טעמא חיקפד אי משום חומרתא דמדושא והא תניא השירים והנצעות הרי הן ככל הכלים הניעלין צצחר ואמר עלה דהיא צצרייתא צצוק צפרק כירה (שנת דף מו): אמר עולא מאי טעמא הואיל ואיכא תורת כלי עליהן ומדנקט טעמא דתורת כלי משמע דאסור להתקטט צהם צצחר דלא חו צצנת ואפ"ה שרי לצורך גופו ולצורך מקומו כמו כל דבר שיש תורת כלי עליו אע"פ שמלככתו לאיסור כדאמר צפרק צמה אשה (שם דף קד): כל מקום שאסרו צמכים לנאת צו להר"ר אסור לנאת צו לחצר חוץ מצבול ופאה נכרית ואור"י דודאי שירים וזומים ונצעות אסור להתקטט צהם צצחר שמה ילא צנה להר"ר וצרות הרצים אסור דילמא שליק ומחוי ולא חשיב גזירה לגזירה אצל חומרתא דמדושא אינו תכשיט כלל ואפי' הוציאה צצכצעו לחצר ליכא איסור משום תכשיט דלאו תכשיט הוא אלא איסור טלטול צעלמא הוא דליכא כלשון ראשון שפירש צקונט' טבעת (ז) שחומתה ממנין אחר ולא כלשון צ' שפירש קשר של צשמים וכן (ח) צמועד קטן (דף קכ): דמדמה להו לצירים וזומים ונצעות ור' יהודה נשיאה לעורך גופו ולצורך מקומו אפקיהו כגון לעייל צהם אח חתינוק או שאר עניינים ומשום הכי קאמר מ"ט חיקפד דאיסור טלטול ליכא שהרי יש עליה תורת כלי כדתייא השירים והנצעים שהם כשאר כלים שמלככתן לאיסור שניעלין לצורך גופן וכיון דאיסור טלטול ליכא איסור תכשיט שפיטא דליכא דליו עשוי לתכשיט אלא כמו עד צעלמא שעשוי לתתום צה חותמות ור"ת מפרש דתרוייהו נפקי להר"ר ר' יהודה נשיאה בצצצעותיו והוא גצרה צקומנו ואם היה מותר לנטולן היה יכול להתקטט צו להר"ר שתכשיט הוא ולא שייך למגור צאש (י) שליק ומחוי לכך לא הארך להציא כשיא אלא על טלטול דלא חשיב כתימיה של מתכת או של עץ דעלמא ומייה קשה לר"י דזה היה יכול לדקדק כן ומתני' דפ' צמה אשה יוצאה (שנת דף קי) דמתן צצצעת שאין עליה חומס לא תלך ואם יצאה אינה חייבת תשאת ש"מ דחשיב ראיות לתכשיט ועוד דלישנא דנפק לא משמע צקומנו:

א"י כר"מ אפי' בא' מכל איסורין נמי. וה"ל תניא צצדליא צצבורות צפ' עד כמה (ד' ג) ו"ל נחשד לצבר אחד נחשד לכל התורה כולה דברי ר"מ ומימה צצפ' זה צה (פסגדין דף קכ). גצי פלוגתא דאצי ורצא דאכלל נצלות לכעשים ורצא אע"פ כשר צעי לאוקומי רצא כר' יוסי דאמר הווס צדיני

מסכת שביעית
פרק ה' משנה א'
בנות שונה, שביעית
שלהן, שניה, שהן
עושות לשלש שנים.
רבי יהודה אומר,
הפרקאות, שביעית
שלהן, מוצאי שביעית,
שהן עושות לשתי
שנים. אפרו לו, לא
אמר אלא בנות שונה:

עין משפט
נר מצוה
נא א מ"י פ"ב מהלכות
עירובין הלכה ו ופגמט שס
טושע"פ אר"מ פ"י שפא
ספיק"א:

רבינו חננאל
והרי מפיך הצדוקי מי לא
אסר והתני מי שנתן רשותו
והוציא בין בשוגג בין במזיד
אוסר דברי רבי. ודחי רב יוסף
תני במתני' אינו אוסר דברי
ר"מ ופיך אביי פירוק אחר
ואמר מתניתא בשלא החזיקו
בני המבוי במבוי לפיכך אפי' ג
דביטל מבוי רשותו וצמוזר בני
אבל המבטל שנתן רשותו אוסר.
המבוי החזיקו במבוי אפי' ש
שהוציא אח"כ לא אסר.
וכתיבתי אם עד שלא נתן
רשותו והוציא בין בשוגג בין
במזיד יכול לבטל רשותו דברי
ר' מאיר. ר' יהודה אומר בשוגג
יכול לבטל. אבל אם הוציא
במזיד לאסור עליהן אין יכול
לבטל. מי שנתן רשותו והוציא
(אחר) בין בשוגג בין מזיד אוסר
דברי ר' מאיר. ר' יהודה א'
מזיד אוסר שוגג אינו אוסר.
בר"א בשלא החזיקו בני
המבוי במבוי. אבל אם הוציא
הכלים שלהם החזיקו בני
המבוי במבוי אפי' שהוציא
הוא בין בשוגג בין במזיד אין
אוסר. אמר מר רבי יהודה
אוסר בלשון אחרת מהרו ועשו
צצורכיכם במבוי עד שלא
תחשך ויאסר עליכם אלמא
נכרי הוא ואין ביטול רשות
מועיל במקום נכרי עד
שישכרו. והא אנן נתן במתני'
עד שלא יוציא ויאסור עליכם
אלמא לאו נכרי הוא ובביטול
מני ליה. אלא אם יוציא יאסר.
ופרקין מאי רציא רצקני
במתני' שלא יוציא היום. כר'
יהודה דקתני עד שלא תחשך.
איבעית אימא לא קשיא הא
דקתני ר' יהודה הצדוקי אינו
מבטל אלא הרי הוא כנכרי
המחלל שבתות בצפרהסיא
והא במומר דמחלל שבתות
צנענא והא דתניא מומר בגילוי
פנים אינו מבטל רשותו כר'
יהודה:

ההוא מומר דנפק בחומרתא
דמרושא (א) אקפד ר'
אמר רב יוסף אקפד
המתניא השירים והנצעים
והמבטלות הרי הן ככלים
המטלטלין בחצר וזה המומר
נפיק בה בשבת ברה"י בהדי
דחוייה לר' יהודה נשיאה
כסייה להאי חומרתא כלומר נתבטל ממנו. אמר כן זה שאינו מחלל שבת בגילוי פנים יכול לבטל רשות לר' יהודה. אמר רב הונא אייהו ישראל מומר זה המחלל שבת בצפרהסיא וא"ל רב נחמן אי לר' מאיר אפילו עבר על אחת מכל המצות שבתורה (ב) דברי רבתי משולל כהנה ונהא דחסר וי"ל ו"ת א"י ר"י נשיאה גופא נפיק בחומרתא דמדושא כדאמרין צמוזר (ג) ר' יוסי דהאס מיייר כחצר ומנו דמסיק אן חיקפד ר' אמני וי"ל. כ"ל וכן משמע צמוזר כמאן דהיין דלפנייה הגין כן צדי. רבתי

(ב) דברי רבתי משולל כהנה ונהא דחסר וי"ל ו"ת א"י ר"י נשיאה גופא נפיק בחומרתא דמדושא כדאמרין צמוזר (ג) ר' יוסי דהאס מיייר כחצר ומנו דמסיק אן חיקפד ר' אמני וי"ל. כ"ל וכן משמע צמוזר כמאן דהיין דלפנייה הגין כן צדי. רבתי

